

AGNÈS DE DÉU

La companyia Entic Borràs va portar al Teatre Municipal de Sant Feliu de Guíxols l'obra "Agnès de Déu", la sisena representació dins del concurs de Teatre Amateur de la ciutat ganxona.

John Pielmeier, l'autor de l'obra al 1979, es va inspirar en una notícia que llegí al diari, on una jove va donar a llum i va matar al seu fill. Sense necessitat de més dades, la seva imaginació va crear aquest drama on la jove mare passa per ser una innocent i ingènua monja novícia de vida contemplativa i sense possibilitat d'accés a l'exterior.

A partir d'aquí, el pes de l'obra recau en la psicòloga Marta Livingstone, en les seves turmentades creences, els seus temors i els seus dubtes. Així, l'obra evoluciona de la mateixa manera que la fe de la protagonista, on les seves trobades amb la mare superiora Ruth s'acaben convertint en autèntics intercanvis de posicionaments ideològics dispars.

El text ofereix d'aquesta manera diferents nivells. El més elemental, el d'un gènere d'intriga sobre qui pot ser el pare de la criatura morta. Un altre nivell és l'axioma sobre la controvèrsia entre ciència i religió. I per últim, l'anàlisi de la desconcertant personalitat de la novícia Agnès.

Sempre és admirable la valentia d'una companyia amateur per escollir una obra amb la dificultat que comporta Agnès de Déu, i en aquest cas la valentia va venir acompanyada d'una interpretació correcta per part de les tres protagonistes. Amb tot, no aconsegueixen transmetre la duresa del text, convertint-la en una representació un pèl monòtona. No ajuda ni la il·luminació ni l'escenografia ni la direcció, massa desordenada, que arriba a descol·locar una mica a l'espectador. Així, la companyia no troba la dosi exacta de naturalitat que fa fluir una obra difícil de manera excel·lent, tot i que sí de manera més que correcta.

Lluís Serra

www.benetescriba.cat